

Dagthema: I just met a girl named Maria

overweging 11 juni 2017 – Bart-Jan van Gaart

Voorgangers: Jonne Meij, Bart-Jan van Gaart

*“... Maria is de zachte, de aaibare kant van de christelijke religie.
God is hoog en ver.*

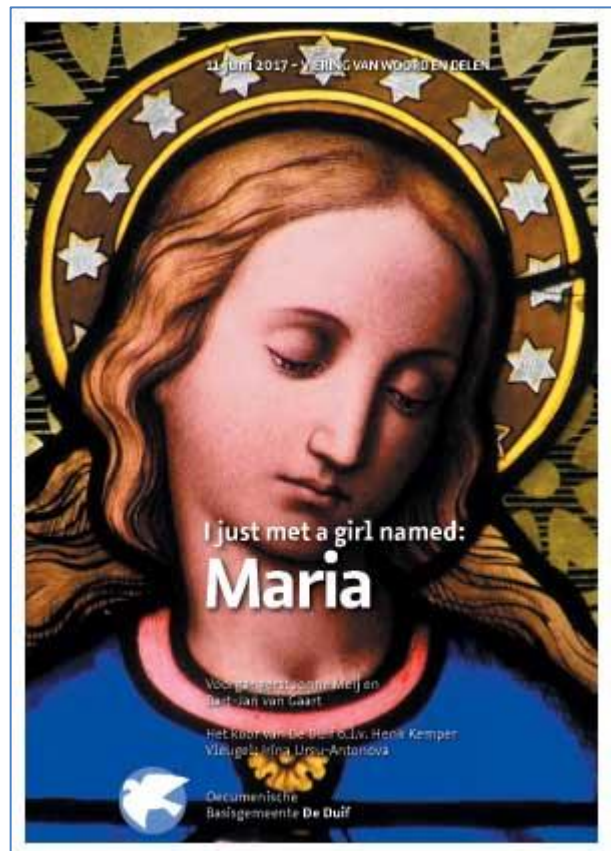
*Jezus een enorme bron van inspiratie die ons leert hoe te leven.
Maar bij Maria kun je, waar en wanneer je maar wilt, terecht.
Ze biedt warmte, rust en sereniteit ...”*

Eerste lezing - Lucas 1: 26-35, 38

Tweede lezing - Lucas 1: 46-55

Opening

Schoot die niemand draagt.
Aanvang woest en leeg.
Nog geen man kent mij,
nog geen kind mijn naam.
Naar U klinkt mijn ziel.
Doe mij staan rechtop.
Geef mijn naam een klank,
dat ik mij herken.
Eerste stem,
roep mij uit mijn diensthuis weg.
Met Uw scheppingskracht,
overschaduw mij,
dat Uw woord geschiedt.
Vreemde die mij vond,
die mijn naam uitsprak,
als een zegening,
stem uit wijd licht land
engel laat mij niet
over aan mijzelf.
Ga met mij tot waar
alles is volbracht.

Lied

Huub Oosterhuis / Tom Löwenthal

Wees hier aanwezig, woord ons gegeven.

Dat ik U horen mag met hart en ziel.

Refr: Wek uw kracht en kom ons bevrijden. (2x)

Woord ons gegeven, God in ons midden,
toekomst van vrede, wees hier aanwezig.

Uw wil geschiede, uw koninkrijk kome.

Zie ons, gedoog ons, laat ons niet vallen.

Refrein

Dat wij niet leven, gevangen in leegte.

Dat wij niet vallen terug in het stof.

Zend uw geest, dat wij worden herschapen.

Refrein

Dat wij U horen, dat wij U leven,

mensen voor mensen, alles voor allen.

Dat wij volbrengen uw woord, onze vrede.

Wek uw kracht en kom ons bevrijden.

Refrein

Wees hier aanwezig, woord ons gegeven.

Dat ik U horen mag met hart en ziel.

Refrein

Welkom en inleiding

Openingsgebed

Eeuwige,

We komen van alle kanten

en zijn hier verzameld in een kring,

in een kerk waar uw naam al zo lang klinkt,

waar de muren onze gebeden dragen.

Omring ons met je licht

en wees hier aanwezig in ons midden.

Sta met ons stil

voor de duur van deze viering.

Open ons voor het leven,

open ons voor jou.

Amen

Lied

Huub Oosterhuis / Antoine Oomen

1. Koor 2. Allen

O Heer god, erbarmend genadig lankmoedig,

rijk aan liefde, rijk aan trouw

bewarend liefde tot het duizendste geslacht.

Lezing: Lucas 1: 26-35, 38*vertaling Huub Oosterhuis*

Het geschiedde in die dagen
dat van Godswege de engel Gabriël
naar een stad in Galilea werd gezonden, Nazareth,
naar een meisje dat maagd was
en met een man verloofd die Jozef heette,
uit het huis van David –
de naam van het meisje:
Maria.

Hij kwam bij haar binnen en sprak:
Verheug je, jij vol van genade,
de Heer is met jou.
Geschokt door dit woord, vroeg zij zich af
waarom zij zo stralend begroet werd.
De engel sprak tot haar:
Vrees niet, Maria,
jij hebt genade gevonden bij God.
En zie, je zal ontvangen in je schoot
en baren een zoon
en roepen zijn naam: Jezus – God bevrijdt.
Hij zal groot zijn en worden geroepen
'zoon van de Allerhoogste'.
En geven zal hem God de Eeuwige
de troon van David zijn vader,
en koning zal hij zijn over het huis van Jakob,
en aan zijn koninkrijk zal grens nog einde zijn.
Maria zei tot de engel:
Hoe zou dat kunnen,
terwijl ik met geen man gemeenschap heb?
De engel antwoordde haar en sprak:
Heilige geest zal over jou komen,
overschaduwden zal jou de kracht van de Allerhoogste:
daarom zal wat uit jou wordt geboren
heilig zijn en 'zoon van God' worden genoemd.
Maria zei:
Zie hier ben ik tot zijn dienst.
Laat mij geschieden naar Zijn woord.
En de engel ging van haar heen

Lied*Huub Oosterhuis*

Hoor je mij,
Voor mij geen ander dan jij,
Bij jou alleen ben ik veilig (2x)
Godheid had mij in haar macht,
Offers eiste zij, bloed. Ik heb ze gebracht.
Haar grote namen waaiden voorbij,
De jouwe niet, die is hier, op mijn lippen.

Hoor je mij,
Voor mij geen ander dan jij,
Bij jou alleen ben ik veilig (2x)
Enige die ik nog ken,
Alles ben je me, erfdeel en beker,
Lieflijke oorden vielen mij toe,
Mijn hart klimt in mij,
Mijn geest wordt wijd:
Jij verkoopt me niet, voor geen prijs,
Voor geen ander.
Hoor je mij,
Voor mij geen ander dan jij,
Bij jou alleen ben ik veilig (2x)

Lezing: Lukas 1,46-55

Bijbel in gewone taal NBG

toen zei Maria:
Ik geef alle eer aan God.
Ik juich voor hem,
hij is mijn redder.
Hij koos mij uit,
mij, een heel gewoon meisje.
Nu zal iedereen over mij zeggen:
'Zij is gezegend.'
Want God, die machtig is en heilig,
heeft iets geweldigs met mij gedaan.
Aan mensen die naar hem luisteren,
geeft hij zijn liefde, nu en altijd.

God heeft zijn kracht laten zien:
Trotse mensen jaagt hij weg,
en koningen pakt hij hun macht af.
Maar gewone mensen maakt hij belangrijk.
Arme mensen geeft hij veel,
maar rijke mensen krijgen niets.
God is zijn liefde voor Israël niet vergeten.
Daarom helpt hij zijn volk.
Dat had hij al beloofd aan onze voorouders,
aan Abraham
en aan iedereen die na hem kwam.

Overweging

In een klein dorp in West-Frankrijk staat, aan een doorgaande weg, een kapel. Niet zo'n klein ieniemienie kapelletje dat je in Limburg nog wel eens tegenkomt, maar een behoorlijk gebouw in Romaanse stijl, met zo'n 300 zitplaatsen. Het is de derde kapel op deze plek. De eerste, uit 1550 was een stuk kleiner en werd gebouwd naar aanleiding van een Mariaverschijning in hetzelfde jaar en op dezelfde plek. Wat gebeurde er: Een jonkvrouw van een nabijgelegen hofstede, ging op weg naar de dorpskerk, zo'n twee kilometer verderop om de mis bij te wonen. Niet ver van haar huis trof zij een bedelares, op haar knieën, die haar om

een aalmoes vroeg. In plaats van haar die aalmoes te geven, nam de jonkvrouw de bedelares mee naar haar huis, en gaf haar te eten en drinken. De bedelares verder aan de zorg van haar bedienden overlatend, ging de jonkvrouw opnieuw op weg naar de kerk. Ze moest zich haasten want de mis was al begonnen. Op de plek waar ze eerder de bedelares had ontmoet, verscheen haar nu een vrouw met een blauwe mantel in wie zij onmiddellijk Maria herkende. Maria prees de vrouw voor het goede wat zij gedaan had aan de geknielde bedelares en verdween uit het zicht. Nu was de jonkvrouw zeker te laat voor de mis. Maar zich dat realiserend had ze een visioen van het altaar in de dorpskerk met de priester voor het altaar die het heilig brood omhoog hield, het kernmoment van de mis. We schrijven 8 september 1550. De kapel die de jonkvrouw op de magische plek van de ontmoetingen liet oprichten werd Notre Dame de l'Agneuillee genoemd. Onze Lieve Vrouwe der knielenden. Of anders gezegd: Onze Lieve Vrouw van de kleine mensen.

Geen Mariavereerder

450 jaar later, voorjaar 2000. Op dezelfde plek, in de eerder genoemde derde kapel, ben ik een pijporgel aan het opbouwen, tezamen met een paar behulpzame dorpelingen waarvan Pierre, de meest trouwe hulp, mij met handen en voeten, Frans heeft leren spreken. De opbouw duurde 8 weken. Ik ga u niet vermoeien met het verhaal hoe en waarom dat orgel nu juist in deze kapel terecht is gekomen. Laat ik volstaan met te zeggen dat ik bepaald geen Mariavereerder was er eerder mijn neus een beetje voor ophaalde. Maar tijdens die 8 weken en de zomer daarna heb ik gezien en beleefd wat deze kapel voor heel veel mensen uit de omgeving betekent. De hele dag door was er aanloop. Oude mensen, jonge mensen, vrouwen en mannen. Soms in een groepje maar meestal alleen. Zomaar even zitten, een kaarsje opsteken. Biddend, in gepeins verzonken en iedere dag rond 10 uur die jonge man die een half uurtje ging zitten lezen. Uit wat?

De streek waar we het over hebben is de Gâtine, wat zoveel als onvruchtbare grond betekent. Haar bewoners waren arm en hadden een zwaar bestaan. Nog steeds zijn veel bewoners behept met een collectief minderwaardigheidscomplex. "Wij zijn kleine mensen"! En uitgerekend in deze godvergeten streek verschijnt Maria en leeft zij voort in de harten van de mensen. Maria verscheen aan een vrouw. Natuurlijk een vrouw. Maria heeft een sterke voorkeur voor vrouwen en jonge kinderen. Katholiek uiteraard. Er zijn geen verschijningen aan Protestanten genoteerd, laat staan aan niet Christelijken.

Het hart van de jonkvrouw

Wat ik zelf heel bijzonder vind, is dat Maria's aanwezig werd gevoeld, bij de ontmoeting tussen twee vrouwen. De ene jonkvrouw de ander bedelares. Maar het is niet alleen de jonkvrouw die wat te geven heeft. Want het is de geknielde bedelares die het hart van de jonkvrouw wijd open weet te zetten. Ze brengt haar spiritualiteit. Ze schenkt haar een visioen wat voor de jonkvrouw het geestelijk voedsel van de dag had moeten zijn. De consecratie in de dorpskerk. En de aanwezigheid van Maria doet dit verhaal boven de alledaagse werkelijkheid uitstijgen. Alsof de generaties die het aan elkaar hebben doorverteld, ons willen zeggen: let op, hier gebeurt echt iets. Hier wordt het onmogelijke mogelijk. Net als in die verhalen over Maria zelf.

Wat is dat met Maria. In het Evangelie speelt ze even een hoofdrol, maar verdwijnt al snel uit beeld om dan spaarzaam op te duiken, niet altijd tot genoegen van haar zoon Jezus. Bij Jezus kruisiging staat ze, met een andere vrouw met dezelfde naam en de leerling van wie Jezus het meeste hield, onder aan het kruis, machteloos toezien hoe haar zoon een afschuwelijke

marteldood sterft. Net voordat hij de geest geeft, schijnt Jezus tegen haar en de leerling gezegd te hebben: “vrouw zie hier uw zoon. Zoon zie hier uw moeder”. De overlevering zegt dat Maria en de leerling inderdaad bij elkaar gebleven zijn en voor elkaar gezorgd hebben. Na veel omzwervingen door Klein-Azie, zijn ze in de plaats Efeze terecht gekomen. Daar zou Maria zijn gestorven.

Overrompeld

In de tijd van haar hoofdrol, woonde Maria in Nazareth. In de streek Galilea. Net zo'n streek als de Franse Gâtine. Niks bijzonders, het gat der gaten. “Nazareth, kan daar iets goeds vandaan komen?” In de zojuist gelezen teksten horen we dan ook over een jong meisje overrompeld door merkwaardige gebeurtenissen. Een kind? Ik heb nog nooit met een man geslapen. Een koning? uit Nazareth? Ze capituleert al snel. “Mij geschiedde naar jouw woord”. En ze zingt het uit, die kleine vrouw. Over machthebbers die van hun tronen vallen en kleine mensen die groot gemaakt zullen worden. Een onmogelijk verhaal is het. Het kan niet! Maar het gebeurt. In visioenen is alles mogelijk.

En de werkelijkheid is vaak nog gekker dan de fictie. Dat jonge meisje uit dat onbetekenend gat zal, als een nieuwe loot aan de oude stam van oermoeders als Isis en anderen verhalen, zo oud als de mensheid zelf, in een paar eeuwen uitgroeien tot een vrouw die ‘de Moeder van God’ genoemd wordt. Nog een paar eeuwen later is het in het Mediterrane denken onvoorstelbaar dat die Moeder van God bezoedeld zou zijn door alle bevlekkingen die een normale geboorte nou eenmaal met zich meebrengt. En de gelovigen van de jonge kerk stelden vast: maagd was zij en maagd is zij altijd gebleven. Waarom verbaast het ons dat de volken rond de Middellandse Zee nog tot op de dag van vandaag zo gepreoccupeerd zijn door het beeld van de maagd. Even terzijde, een zuster Augustines, vroeg mij nadat tijdens de dienst het verhaal over Maria en de engel Gabriel was voorgelezen: “geloof jij dat nou Bart-Jan, dat van die maagdelijke geboorte?” Ik antwoordde: “zuster, ik weet het niet. Ik heb daar geen verstand van. Ik ben theoloog, geen gynaecoloog.”

Oermoeder

Het meest merkwaardige, een wonder op zichzelf, is het, dat de hele cultuur rond Maria altijd uit gewone mensen is voortgekomen. De Kerk, heeft daar, op de voor instituties gebruikelijke wijze, steeds schoorvoetend achteraan gelopen. God en Jezus waren een zaak van de kerk. Van priesters en theologen. Maria was van het volk. En nog steeds hoeft hier of daar maar een beeld tranen van bloed te huilen of een kind een onbekende vrouw in het wit te zien, en de touringcars stromen toe. In Lourdes, in Fatima, in Bosnië en zelfs in Amsterdam. We kunnen daar met stomme verbazing naar kijken, meewarig over doen, maar in Frankrijk in die kapel, heb ik geleerd dat Maria, zowel het jonge meisje dat van een nieuwe wereldorde droomt alsook de oermoeder die ontroert en troost biedt, een plaats diep in het hart van velen, heel velen, heeft. Maria is de zachte, de aaibare kant van de christelijke religie. God is hoog en ver. Jezus een enorme bron van inspiratie en leert ons hoe te leven. Maar ook bij Maria kun je, waar en wanneer je maar wilt, terecht. Ze biedt warmte, rust en sereniteit. Hoeveel zijn er niet, die nooit in de kerk komen, maar tijdens hun vakantie een kerk binnenlopen, rondkijken en een kaarsje opsteken bij een Mariabeeld. Niks mis mee toch?

Tenslotte dit: Als een psycholoog je kan uitnodigen om je woede te adresseren aan een salontafeltje of, meer fysiek, aan een boksbal. Waarom zou een theoloog je dan niet Maria voorstellen, als figuur waaraan je je vragen, je verdriet, je hoop en je wanhoop kunt voorleggen?

I.

Tempeltorens hoog oprijzend:
sterrenwachten, derde ogen.
Wirwarstad van blinde muren
bloemfonteinen, massagraven.

Allen leefden, eeuwenoud,
onwrikbaar zeker, allen stierven:
nieuwe kwamen en verdwenen,
niets van hen zou overblijven.

Blijft alleen het onafzienbaar
lotbeschikkend rad voor ogen,
schaterlachend,
oogverblindend zonnewiel,
de zonnevader.

Blijft alleen de moedermaalstroom
die ons naamloos meesleurt, allen,
kansloos aan elkaar geketend,
keten van voldongen feiten.

II.

In die schoot werd ik ontvangen.
In die schittering geborgen,
daar geboren en getogen
daaruit ben ik uitgebroken.

Om te zien een glimlachverte,
om te gaan een weg van dagen
naar een plaats van nieuwgeboorte
en geen dag mijn leven zeker.

Tastend naar wie met mij gaande
(als een kind mij nagegeven,
als ontelbaar licht van sterren)
mij zal richten, mens op aarde.

Die mij riep uit mijn ellende,
die mij zaait om vrucht te dragen,
die mij roept om niet te vrezen:
mij geschiede naar zijn woord.

Geloofsbelijdenis

Ik geloof in God die woont in de liefde
die bestaat in het hart van het heelal.
Ik geloof dat God meelijdt
met hongerende mensen,
met zieken en zwakken.
Ik geloof dat Hij wacht op brood dat wordt gebroken,
op een gebaar om vergeving
en een woord van vriendschap.
Ik geloof in Jezus van Nazareth
en in Zijn droom van gerechtigheid voor alle mensen.
Ik geloof in Gods Geest die ons bezielt
en die ons optilt tot ver boven onze grenzen.
Ik geloof in het leven
dat sterker is dan de dood,
in de liefde die alle haat overwint,
in de vrede die volgt op de oorlog
en het licht dat zal stralen in de duisternis.
Amen.

Mededelingen, collecte

Tafelgebed

Hier begint de dienst van de tafel,
viering van eucharistie;
laat ons bidden.

Gij die uw gemeente bijeen roept
hier en waar ook ter wereld,
die ons raakt met uw woord,
die ons kent van gezicht,
niet vergeet onze namen,
kom over ons met uw geest.

Gezegend zijt Gij om licht en levensadem
woord en geestkracht.
Om mensen die leven uit kracht van U,
Om Jezus van Nazareth uw joods kind.
Die ons voorbeeld werd, die tot op het laatst van zijn
levensgang uw Thorá volbracht toegewijd en trouw
die ons leerde gaan op de oude weg van uw liefdeswoord
naar een goed wijd land waar de dood niet Heerst.

Gij die uw gemeente bijeen roept
hier en waar ook ter wereld
kom over ons met uw geest.
Die ons een teken heeft gesteld
waar zijn geest in openbaar en werkzaam is tot op vandaag:

Die op de avond voor zijn dood brood gebroken heeft
en aan zijn vrienden uitgedeeld
die een beker wijn genomen,
dankgebed en zegening gesproken heeft,
die heeft gezegd:
"Doet dit ter gedachtenis
aan de God die ons bevrijd heeft uit het slavenhuis,
die ons uit de macht van dood bevrijden zal."
Zo doen wij dan wat hij heeft voorgedaan,
eten, drinken delen brood en wijn
teken van geloof dat niets bij God niet kan.
Dat ook door ons en met ons en in ons een nieuwe wereld komen zal waar brood en liefde is
genoeg voor allen.
Kom over ons met uw geest.

Gezegend zijt Gij om Israël uw heilige wijnstok waaraan Gij
ons deel hebt gegeven door Jezus uw dienstknecht.

Gezegend zijt Gij om het levend woord van Mozes en de
profeten waaraan Gij ons hebt deelgegeven
door Jezus uw dienstknecht.
Hem noemende gedenken wij al uw gemartelde, vermiste, weggegooide mensen.
Voor uw aangezicht gedenken wij de namelozen die zijn
afgeslacht in oorlog na oorlog.

Gij die uw gemeente bijeen roept
hier en waar ook ter wereld,
die ons raakt met uw woord
die ons kent van gezicht,
niet vergeet onze namen
kom over ons met uw geest.

Onze Vader

Huub Oosterhuis / Tom Löwenthal

Onze Vader in het verborgene
uw naam moet worden gekend en volbracht
uw rijk van vrede zal worden gevestigd
uw wil geschiede: hemel op aarde.

Geef ons vandaag ons brood, en morgen,
scheld kwijt onze schulden
zoals wij kwietschelden een ander zijn schuld.
En beproef ons niet boven onze kracht.
En bevrijd ons uit de macht van onrecht.

Brood en wijn rondgedeeld

Lied

Huub Oosterhuis / Antoine Oomen

Wat in stilte bloeit, in de luwte van tuinen,
onder de hete zon, op de akker,
heeft Hij bestemd voor de tafel der armen.

Aardekracht, zonkracht is Hij, licht in mensen,
dat wij elkaar verblijden en doen leven,
brood van genade worden, wijn van eeuwig leven.

Maar wie niets hebben, wie zal hen hieraan deel geven?
En die in weelde zwelgen en van niets weten,
wie zal hen naar gerechtigheid doen verlangen?

Aanschijn der aarde, wie zal jou vernieuwen?
Hij die alles zal zijn in allen, heeft ons bestemd om
aarde, jouw aanschijn te vernieuwen.

Slotgedachte

Meisje van zestien, voor zij wilde
allang beloofd
aan een baardige godvrezende
man die Jozef heette –
met gebogen hoofd
bidt zij in haar binnenste kamer.
Zij wil ontvangen, weten.

‘Geef mij één uur genade
in deze lege stilstaande tijd,
één uur genade en waarheid.’

Haar gekleineerde ziel
kruipt, verheft zich, knielt,
probeert rechtop te staan –
iets, of iemand, onhoorbaar
bij haar binnen geschreden
kijkt haar met vuurvogelogen aan.

Radeloos helder licht,
duizelingen van honger en dorst,
huiver van inzicht gaan
door haar hart als een zwaard.
Voor wie, voor welke toekomst
heb ik mijzelf bewaard,
vraagt zij, nu zij de woorden spelt
van psalmen en profeten:

‘Waarom ten dode vernederd,
waarom leeg geroofd
het geslacht van mijn vader,
waarom als een graf gesloten
Israels schoot?’

'Genade voor jou, jij vol van genade'

of in gewone taal maar evengoed
adembenemend:

'Dag meisje, wees gegroet.'

Het spreken dat toen begon
kan niet. Maar het kon.
Zoals in den beginne Eén
aarde en hemel riep en 'licht'
en licht verscheen
en licht bestaat, licht duurt voort.
Zo ook geschiedde dit woord.

'Geef mij een uur genade
in deze lege stilstaande tijd,
een uur genade en waarheid.'

Toen heeft haar ziel gehoord
dat Hij niet slaapt maar waakt,
Israëls Behoeder, dat Hij maakt
nieuw begin, nieuwe aarde, -

dat niet uit man en macht
uit vlees en bloed, uit kracht van wet
maar, o niet vanuit zo'n
gat als Nazareth het leen wordt volbracht -
dat in tranen en ternauwernood
het mensenkind wordt
geboren
uit een onvruchtbare schoot.

Weer roept Hij 'licht'.
Zie, ik kom haastig. Uw bevrijder.
Er zal een koninkrijk van recht zijn
over alle grenzen heen.
Er zal een troon staan van genade.
Ik zal de kringloop breken van uw lot.
Zoals ik ooit aan Abraham beloofde.
Niets is onmogelijk bij God.

Goed dan; het meisje buigt haar hoofd
en zegt: Laat zo gebeuren.
Ik wil Hem zien. Ik geloof.

En die ongeacht was,
sjofel, zonder stem,
stond op, uit kracht van Hem
en is gegaan.

Werd lied en lach.

Mirjam Maria was haar naam.

Het werd avond. Het werd morgen.

Nieuwe dag.

Wegzending en zegenbede

De Eeuwige zij voor je om je de goede weg te wijzen.

De Eeuwige zij naast je om je in de armen te sluiten en je te beschermen,
tegen gevaren van links en rechts.

De Eeuwige zij achter je om je te bewaren voor gemene aanvallen van anderen.

De Eeuwige zij onder je om je op te vangen als je valt of dreigt te vallen.

De Eeuwige zij in je om je te troosten als je verdrietig bent.

De Eeuwige zij om je heen om je te verdedigen, als mensen over je heen vallen.

De Eeuwige zij boven je om je te zegenen.

Mag God zich over je ontfermen Nu en altijd.

Zo zegene je de algoede God,

Vader, Zoon en Heilige Geest.

Amen.

Slotlied

Huub Oosterhuis / Genève 1551

Zij die stom zijn, ver heen, koud, steen in steen,

zij die in doodswaestijn onvindbaar zijn:

wie weet hun naam, wat heeft met hen gedaan.

Die genoemd wordt Gij, onvoorstelbaar Gij,

die 't verloren kind schreiend zoekt en vindt,

die het leven zelf uit de dood opdelft.

Hoe in duisternis dit bestaan ook is,

hoe zwart mijn verdriet, wanhoop wordt het niet,

omdat Gij God zijt die mijn leven leidt.

Gij volstaat voor mij, zijt mijn zekerheid.

Van uw aangezicht straalt mijn ogenlicht.

Komen zal de dag dat ik rusten mag.

Die rampzalig zijn, zullen zalig zijn.

Die verworpen zijn, zullen in U zijn.

Die zich keerden van U, zij vinden U.

Onbeminden, om niet bemind door U.

Lachen wordt gehoord als Uw laatste woord,

dit verscheurd heelal prachtig maken zal.

